

<p>IRANSCHÄHR Revue littéraire et scientifique mensuelle</p> <hr/> <p>Fondateur et Redacteur: Hossein Kazemzadeh</p> <hr/> <p>Berlin, W. 30, Martin-Lutherstr. 5.</p>	 <p>مجله مصادر علمی و ادبی</p>	<p>مؤسس و نگارنده: حسین کاظم زاده ایرانشهر</p> <hr/> <p>این مجله ماهی یکبار بقلم فضلای شرق و فرنگ در ۶۴ صفحه انتشار میابد.</p> <hr/> <p>قیمت هر شماره پنجقران در خارج دو شلنگ است</p>
سال ۲	شماره ۴	اول دی ماه یزدگردی سال ۱۲۹۲ شمسی
۸ جمادی الاولی ۱۳۴۲ هجری = ۲۴ قوس ۱۲۰۲ = ۱۷ دسامبر ۱۹۲۳		

برای جیران تأخیر مجله، شماره ۵ و ۶ را در یکجا چاپ و فقط بكسان خواهیم
 فرستاد که آبونه آنها بدست ما رسیده باشد.
 بجهت تنزل روزانه لیره انگلیسی از وکلا و مشترکین خواهشمندم که وجوده را
 برات و یا اسگناس دولار آمریکائی گرفته سفارشی بفرستند.
 بجهت گرانی فوق العاده و نرسیدن وجوده آبونه ناچارم که از شماره ۷ و به آبونه را
 برای ایران نیز یک لیره قرار دهیم مگر برای کسانیکه وجوده آنها تا آنوقت بدست ما رسیده
 باشد.

قسمت هم احیایی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

ملیت و روح ملی ایران

یکی از حکایا کفته است: اگر آزادی فکر و
 عمل را از نوع بشر سلب کنیم جهان ما شکل یک
 قبرستان را میگیرد و اگر ازین آزادی، اورا
 بهرمند سازیم ولی پاشیدن تخم علم در کشتزار دماغ وی نکوشیم
 جهان ما، فرقی با پیشه حیوانات وحشی پیدا نمیکند.

چنانگه در شماره‌های گذشته مجله گفتیم ملت ایران را هدف
 آمالی لازم است تا اورا قوت بخوانی و روح تازه‌ای بخشد و از

اثرات فقدان
 علم و آزادی
 در ایران

جای خود تکان بدهد و آن هدف آمال جز ملت چیز دیگر نمی‌تواند بشود.

حالا لازم میدانیم که این مسئله را قدری واضحتر بیان کنیم و مقصود خودمان را از زنده کردن ملت ایرانی و هدف قراردادن آن برای آمال ملی روشنتر اظهار داریم.

ما میگوئیم که ملت ایران وقتی یک تمدن در خشانی داشته است که در آن عهد یکی از بزرگترین و باشکوهترین سلطنتهای روی زمین را دازا بوده است چنانکه آثار فنی و صنعتی و فلسفی آن تمدن، پس از هزاران سال، باز تاکنون بر جامانده و بناهای شکسته و نبسته‌ها و سنگتراشیهای عهد هخامنشیان و اساسانیان و همچین نوشه‌های ملت‌های قدیم بعظامت و رونق آن تمدن دیرین شهادت میکنند.

ما میگوئیم با اینکه ملت ایران قرنها در زیر فشار بندگی و زیر دستی حکmdاران ظالم پیحس و معرفت کش و در زیر زنجیر استیلای ملت‌های وحشی بیگانه زیسته و با اینکه بسیاری از آداب و اخلاق قدیم و شعایر ملی و حتی دین و آئین باستانی خود را از دست داده و در اوضاع سیاسی و اجتماعی او تغییرات کلی بعمل آمدند نه است باز روح ایرانیت او نمرده و همان خصایص فطری را که دو هزار سال پیش داشته باز دارا میباشد. فقط حوادث روزگار خط سیر آن روح را تغییر داده و یک پرده ضیخم، رخسار آن روح را پوشیده داشته است و آن پرده عبارت از جهالت و ایسارت یعنی نداشتن علم و آزادیست.

ما میگوئیم که ملت ایران استعداد تراوی و ذکاوت آریائی خود را کم نکرده و باز قادر است که یک تمدن در خشانی از خود

بروز دهد و خدمتهاي بزرگي بجهان علم و حقیقت و صنعت نکند زира هوش و ذکاوت فطری ایرانی هنوز زنده است و نهال فطانت و فرهنگ و دانش در کشور ایران بکلی نخشکیده است فقط محتاج آیاري از يك منبع فياضن تریت و يك تابش آفتاب تشویق است. آن منبع و آن آفتاب جز علم و آزادی چيز دیگر نیست.

ما میگوئیم که ملت ایرانرا فقط نبودن علم و آزادی بدین خاک سیاه نشانده است. هر وضع ناگواری که میبیند و هر حالت دلخراشی که مشاهده مینماید و هر ظلم و خرابی و پریشانی که در این خاک روی داده و میدهد همه تیجه بیعلمی یعنی ناینائی مردم و نبودن آزادی فکر و عقیده است.

سلطنهای جسمانی و روحانی ایران، یعنی دیوانیان و روحانیان این مرزوبوم، برای حفظ مقام تسلط و فرعونی و برای سیرکردن ازدهای حرص و طمع و شهوت خود، ملت ایرانرا در گودال زادنی و پستی انداخته و با خاک جهالت و تعصب و اوهام و خرافات و بادستهای خونین ظلم و وحشیگری و شقاوت خاکریز کرده نگذاشته اند نفسی به آزادی بکشد و بهال بیاید و نگاهی باطراف خود کند. چنانکه ظلمهای بی اندازه و وحشیانه پادشاهان که اغلب آنان در تیجه کشتارهای خونین و حتی قتل فرزند و برادر تاج و نیخت را از یکدیگر غصب نموده اند، هرگز مهلت نداده است. که مردمان مقدار و توانا و صاحبان ذکاوت و فطانت بروی کار آمده و استعداد خودرا نشان وکارهای مهم را انجام داده ملت ایرانرا برآه ترقی و تجدد بیندازند. این پادشاهان در هر کس، حس غیرت و حمیت و شجاعت و لیاقت سراغ کرفته اند فوری آنانرا بانواع شکنجه و غدرهای بیرحمانه و بیشر凡ه بقتل رسانیده، مسموم

کرده و یا محروم از نور بصر ساخته اند؛ بطوریکه صفحات تاریخ ایران از خون اینگونه مردان با کفایت و درایت رنگین و تگین است.

همچین در میان توده ملت، آنها ایکه استعداد تولید ثروت و تجارت داشتند و یا ثروتی اندوخته و مایل به آباد کردن مملکت بودند از آنجاییکه اطمینان بر جان و مال خود نداشته و خود را دستخوش پادشاهان و حکام و مأمورین غارتگردیدند کوشش در جمع مال و زحمت کشیدن در راه تزیید ثروت و آباد کردن مملکت و آوردن کارخانه ها و ترقی دادن صنایع را بیهوده و وبال کردن و مایه جلب طمع و شهوت و چیاول حکومت دیده یا ترک مملکتیست. گفته در مالک ییگانه رحل اقام افکنند و بتدریج در چند پشت از حس ایرانیت هم محروم مانده فرزندان یحس و ییگانه با ایران که ایرانیت را برای خود تگ میشمایند بار آوردن و تمام ثروت خود را در دیار غربت در راه ییگانگان صرف نمودند که بدپختانه هنوز هم ازین قبیل ایرانیان در مالک خارجه دیده میشود و یا اینکه در داخل مملکت دست از اقدام بکارهای آبادی و ترقی کشیده و به پنهان کردن ثروت خود در زیر خاک و در ته صندوقها و یا بگذاشتن آن در بانگهای خارجه قانع شدند. از طرف دیگر تعلیمات واعظها و روحانیان ریاکار و عالمان بیعمل ما که دنیا را ناپایدار و عمر را بی اعتبار دانسته مردم را تشویق بدریوزگی و بر هنگی و درویشی کرده حس نشیث و اقدام در امور اقتصادی و معاشی را کشتد و با این تلقینات، مملکت را خراب و ویرانه و تو ده ملت را گرسنه و مفتخار و تنبیل و درویش و گدا ولی خود را صاحب املاک و دهات و اولی بتصرف در موقوفات و مالک

الرقب ملت ساده نادان و عوام ساختند!

بد تر از همه اینها، این روحانیان ما، که مسلط روح ملت شده و خودرا پیشوا و ارشاد کننده او قرار داده اند، بیجای اینکه چشم خودرا به جهان تمدن غرب باز کرده، از سرگذشت ادیان دیگر و پیشوایان آنها عبرت گرفته احکام دین مقدس اسلام را با قوه اجتهداد بمقتضیات زمان و احتیاجات عصر جدید موافق سازند، قوای دماغی مردم را طوری در تنگی اوهام و خرافات اسیر نگاه داشتند که هیچ آثار فکری و ذکائی از آنها سرنزد. و هر وقت که از دماغی، نوری بلند شده، فکر جدید و آزاد و نوشنی تجلی کرده و خواست با فروغ خود، دماغهای تاریک و قلبهای کدر مردم را روشن سازد، بمحض اینکه احساس کردند اتشان این فکر، ممکنست بمقام تسلط و جبروت آنان صدمهای برساند و یا پرده از روی ریا کازیهای آنان بردارد، فوری با چماق‌های تکفیر آنرا خاموش کرده، فتنه‌ها بر پا نموده و کشته‌های وحشیانه برای حفظ مقام خود راه انداختند.

در تیجه این اوضاع، مزرع حاصلخیز دماغ ایرانی، حال یک شوره زار را گرفته و قرنهاست که تخم فکرهای جدید و آزاد در آن نروئیده است. و اگرهم در طی زمان، چند دماغ قوی و منور در میان حکماء علمای ملت پیدا شده است، آنان نیز کوهر معرفت و افکار خودرا پیازار دیگر بردۀ اثر ترس نکفیر و تلعین، ابکار معانی و افکار خودرا در پس پرده‌های تو در توی رموز و اسرار پنهان کرده و ماتند آن صاحبان بضاعت که ثروت خودرا در دیوار پیگانه بدامن پیگانگان ریخته اند، اینها نیز، محصولات دماغ خودرا در قالب زبان عربی ریخته و تأیفات

خودرا در آنرban نوشتهند و با همه این، در کتم اسرار حکمت و در فاش نکردن آنها پیش مردم نا اهل، تأکیدهای سخت نمودند. درینصورت از یک چنین ملت اسیر و محکوم چه جنبش و قیامی انتظار هیتوان داشت و از چنین دماغهای خسته که بجهوججه آزادی در انکشاف و ابساط ندارند، چه قوه محاکمه و تعقیل و تجلی را متوقع توان بود.

اینست که ما میگوئیم، شماشده علم و آزادی بکام این ملت بچشانید و این زنجیر اسارت مادی و معنوی را از گردن افراد آن برداشته، آنانرا در آغوش فضیلت و حقیقت پرورش دهید و روح و قلب و دماغ آنانرا با عواطف تشویق، نوازش کنید؛ آنوقت خواهید دید چه جواهر فضل و عرفان ازین کان ذکاوت آریائی بیرون خواهد ریخت؛ آنوقت خواهید دید چه آزار تمدن و علم از دست این توبه ملت بیرون خواهد آمد. آنوقت شما هم ایمان خواهید آورد که روح این ملت نمرده بلکه افسرده بوده است. آنوقت خواهید فهمید که زنده کردن ایران کهن و تجدید تمدن آن محل نیست و بوجود آوردن یک «ایران جوان و آزاد» که غایی آمال ماباید شود در دست خودماست و این آرزو، فقط باپدار کردن حسن ملت و با پرورش دادن روح ملی بترمیسکه ذیلاً می نگاریم بحصول خواهد پیوست.

ملیت، عبارت از مجموع خصایص روحی	ملیت و خصایص
یک ملت است که آن خصایص او را از	روح ملی ایران
ملتهای دیگر جدا میسازد. این خصایص	بشکنهای مختلف در تمام شئون سیاسی و اقتصادی و در صفحات زندگی فردی و اجتماعی آن ملت نمودار میگردد و بعبارت دیگر،

اترات آن خصایص روحی، در شکل اداری مملکت، در دین و آداب مذهبی، در زبان و ادبیات آن، در طرز تفکر و محاکمه و در اخلاق و عادات و امور معيشت همواره نمایان میشود.

بنابرین، شناختن روح یک ملت و پی بردن به مزایا و خصایص آن، برای علمای اجتماعی و پژوهشی برای ارباب سیاست و کسانیکه میخواهند ملتی را زیر نفوذ مادی و معنوی خود آورده و تجدیدی در زندگی سیاسی و اجتماعی و فکری او بدهند واجب است و اگر درست تعمیق بکنیم می بینیم که همه مردان نامور تاریخی که اوضاع ملت خود را بکلی تغییر داده و آنها را یک راه جدید هدایت کرده اند، بخوبی بر خصایص روحی و احوال اجتماعی ملتهای خود واقف بوده اند و از پرتو شناختن روح ملت، در اقدامات خود کامیاب شده اند.

و همچنین علت اینکه بسیاری از رجال بزرگ تاریخی با اینکه ذکاوت فوق العاده داشته و خود را آماج بزرگترین خطرها قرارداده و اجرآت بسیار مهم بعمل آورده اند و با اینکه زمین و زمان نیز با مقاصد آنان باری و همراهی کرده ولی باز بتولید یک انقلاب و تجدید عمیق موفق نشده اند، اینست که اساس اعمال خود را بر خلاف جریان روح ملی گذاشته و خصایص آن روح را از نظر دور گرفته و از قوت خالقه آن غفلت کرده اند.

پس برای ما هم که میخواهیم انتباہی در احوال روحی ملت ایران بعمل بیاوریم و اورا بیدار کرده یک خط جدیدی پیندازیم لازمست که اولاً خصایص روحی اورا بشناسیم و تازیاً افکار و اعمال خودمان را موافق جریان آن خصایص قراردهیم تا زودتر بمقصد برسیم.

ما تند بعضی کوته نظران بناشد تصور کرد که برای حصول این انتباه، باید روح ملت را تغییر داد. ما این تصور را غلط و حصول آنرا هم محال میدانیم. هیچ قوه بزرگ، حتی خونین ترین و شدید ترین انقلابها هم توانسته روح ملتی را تغییر بدهد بلکه فقط دایره فعالیت یعنی مجرای آنرا تغییر داده و اشکال ظاهر آنرا عوض کرده است. اینک اثقلاب بزرگ فرانسه و احوال روحی آن ملت در پیش و پس از انقلاب مثال روشنی برای هر مدقق میباشد. برای توضیع مقصد از روح ملی، مثالی از خصایص روح ملت انگلیس پیش چشم خود پیاویدم:

خصوص روح ملت انگلیس را در یک کلمه میتوان خلاصه کرد و آن عبارت از "محافظه کاری" است ولی یک محافظه کاری که با نیزه همقدم است. مقصود ازین خاصه محافظه کاری اینست که ملت انگلیس در حفظ کردن شعایر ملی و آداب اجتماعی و قوانین و اخلاق خود پیش از دیگران پافشاری میکند یعنی حالت عصیانی و انقلابی ندارد و تشکیلات سیاسی و اجتماعی خود را زود زود عوض میکند. این محافظه کاری در کلیه امور سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، دینی، زبانی و اخلاقی و حتی در طرز تفکر و تکلم و تلبیس و تغذی این ملت حکم فرماست و او جریان هیجیک ازین امور را از روی هوا و هوس عوض نمیکند بلکه در محافظه آنها مقاومت و متابیکه بدرجۀ عناد برسد نشان میدهد.

از تأثیر این روح محافظه کاریست که سیاست انگلیس کسر تغییر میابد. کابینه‌ای انگلستان پیشتر عمر میکند و آزادی فکر و عقیده درین مملکت پیشتر از همه جا دیده میشود و ضمناً تعصب و خرافات بی اندازه نیز مشاهده میگردد. و نیز از یکطرف متول

ترین و متنعم ترین مردمان عالم در این خاک زیست کرده و تمام مملکت املاک مورونه آنان میباشد و از طرف دیگر فقیر ترین کارگران حتی در خود لندن در کثیف ترین کوچه ها و پست ترین خانه ها ماتند سیوانات پیدترین شکلی زندگی میکنند و با وجود این، انقلابی درین مملکت سرنمیزند و آوازه این همه تشکیلات انقلابی ماتند بولشویزم و کومونیزم و اشپارتاکیزم و فاشیزم و غیره درین محیط، انعکاسی پیدا نمی نماید.

خلاصه، هر کس پس از دیدن ممالک فرنگ به انگلستان وارد شود می بیند که در آنجا همه چیز فرق کلی با ممالک دیگر دارد. ترتیبات اداری، وضع زندگی، تشکیلات معارف و دار الفنونها، اصول تدریس و تعلیم و حتی طرز تلبس و طبیخ و خانه داری و آداب معاشرت و خلاصه همه چیز، شکل و رنگ مخصوص دارد که با اوضاع ممالک دیگر فرنگ متفاوت است.

ولی این خاصه محافظه کاری مانع ترقی ملت انگلیس نشده بلکه اورا از یک ترقی تاریخی و از یک تکامل دائمی بهره مند ساخته است و از پرتو این خاصه محافظه کاریست که هیچ یک از عادات و آداب و طرز سیاست و قوانین را تا شدت لزوم تغییر آنها احساس نشود تغییر نمیدهد و میتوان گفت هر تغییری که در یکی از امور سیاسی و اجتماعی این ملت حاصل شود یقیناً در موقعی حاصل شده که دیگر پیشتر از آن در حال سابق نمیتوانست بماند. آناریکه این روح محافظه کاری در اخلاق و مقدرات ملت انگلیس بعمل آورده است عبارت از قوه استقامت، متنانت، خونسردی، اعتماد بنفس، تشبیث شخصی، و حسن تسلط و غرور ملی در افراد و حصول یک ترقی تکاملی و اجتماعی و یک موفقیت

در اداره سیاست ممل و سلطنت بر جهان میباشد.
اکنون باید دید خصایص روح ملت ایران چه بوده است و
تاکنون در کدام افتخرا نظاهر کرده و چگونه مجرای امن وزی
آنها را تغییر میتوانیم بدھیم. خصایص روح ایرانی را نگارنده در
رساله «تجلیات روح ایرانی در ادوار تاریخی» که در جزو
انتشارات ایرانشهر بچاپ خواهد رسید تفصیل نگاشتهام و درینجا
بچند سطر اکتفا میکنم:

روح ملت ایرانرا در یک جمله میتوان معرفی کرد و گفت
که «روح ایرانی علویت طلب و بلند پرواز است». قبل از باید
بگوئیم که این بلند پروازی تقصان و عیب نیست بلکه همین روح
تاکنون سبب باقی ماندن استقلال ایران و رهانیدن آن از چنگال
استیلای پیگانگان گردیده است.

از تأثیر این خاصه روحی، حسن غرور، غلو و افراط در تمام
تشکیلات اجتماعی و سیاسی و در همه اعمال و افکار ایرانی از
سلطنت و دین گرفته تا در زبان و ادبیات، در وضع زندگی و در
مسائل اقتصادی و غیره در تمام ازمنه تاریخی حکمران بوده است.
چنانکه در زیر تأثیر این روح علویت طلب، ایرانی همیشه استیلای
مالک دیگر و جهانگیری و جهانگردی را وجهه همت خود ساخته
است.

از پرتو همین روح، کشور ایران، زاد و بوم اینهمه پیغمبرها
و فیلسوفها و منشاء اینهمه مذهبها و طریقتهای عقیده ها و فلسفه ها
گردیده یعنی اینهمه آشناهای مقدس از سینه اینروح فروزان شده
است.

از تحریک همین روح، در مملکت ایران اینهمه عصیانها،

انقلابها، طبعانها، قیامها و تجددها زائیده است. در زین نفوذ همین روح، ایرانی بیشتر از مادیات به روحانیات و الهیات پرداخته بمسائل مادی و علوم اقتصادی و طبیعی کمتر اهمیت داده است.

در اثر تعلیمات ایزروح، ادبیات ایرانی پر از قصاید و مدایح با مبالغه و رنگین و پر از تشبیهات خارق عادت و کنایات واستعارات و اصطلاحات و مبالغات افسانه وار و افکار و امثال و حکمیات فیلسوفانه و عارفانه گردیده است.

در سایه الهام این روح، اینهمه بناهای نظر ربا و آثار مهم حجاری و کتیبه‌های با عظمت و تقاشیهای باروح و صنایع دستی حیرت نسوز در سینه خاله پیادگار مانده است.

از تلقینات همین روحست که ایرانی ساعقه غرورملی، اسکندر ماکدونی را از تزاد دارا شمرده نسب ائمه خودرا از نسل شهربانو بیزدجرد رسانده و اغلب پادشاهان را بدوعی انتساب به خاندان ساسانی و داشته است.

از برکت و قوت همین روحست که ملت ایران پس از قبول دین اسلام و گذراندن چند قرن در اسارت معنوی، چنان رونق و بسطی بدبیانت اسلامی داده و آنرا چنان به اخلاق و روح و شعایر خود موافق ساخته که یک اسلام مترقی و متعالی و ایرانی بوجود آورده است.

گوئی روح ایرانی یک اشتہای خارق العاده داشته و هر غذای معنوی که پیدا کرده، او را سیر نساخته که هر آن در بی یک غذای کافیتر و مقوی تر میگشته و خود نیز غذاهای دیگر و قوای دیگر آفریده است. چنانکه از تأثیر همین خاصیه، آنچه را ملت

ایران، از فنون و علوم از ملتهای دیگر اقتباس کرده، آنقدر آنها را توسع و تکمیل نموده و رنگ و شکل آنها را تغییر داده که امروز آنها محصول قوای خود او شناخته میشود. چنانکه در فلسفه از یونان و هند، در فن نجوم از بابل و آشور، در معماری و حجاری از یونان و روم، در خط و ادبیات از عرب و در نقاشی از چین اقتباسهای کرده ولی آنها را آنقدر تحلیل و تزیین و تسهیل و تکمیل نموده که یک فلسفه مخصوص ایرانی، یک طرز معماری ایرانی، یک خط و ادبیات مخصوص ایرانی و یک نقاشی ایرانی که دارای روح ایرانیت هستند به وجود آورده است.

درینجا هر شخص متفسری حق دارد پرسد که پس ملتیکه دارای چنین روح متعالی و چنین خواص تنقیپور بوده است چرا و چگونه بدینحال امروزی افتاده است. چنانکه گفتم روح ملتها جوهر خودرا چوص نمیکنند بلکه فقط اشکال تجلی آنها توع می‌پابد. همینطور روح ایرانی در تمام ادوار تاریخی خود یکی بوده ولی نسبت به چگونگی محیط و زمان یعنی نسبت بدرجۀ پرورش و تشویق، در شکل‌های مختلف تجلی کرده است بعبارت دیگر در هر مجرای جدیدی که اورا سوق داده‌اند تأثیرات و اعجاز‌های استعداد خودرا در آن مجری ظاهر ساخته است. چنانکه آن روحيکه در قرن‌های اول اسلام، با آن قدرت و آزادی فکر و عقیده فلسفی، اساس علوم اسلامی را وضع و خزانی آن علوم را، ماتند تقسیر، و حکمت و کلام و ادبیات و نحو و منطق و غیره، با جواهر ذیقیمت عقل و ذکالت خود، مالامال و غنی کرد؛ در عهد صفویان، آن همه اوهام و خرافات از خود زائد.

آن روح که بصنعتکار ایرانی نز عهد هیخامنشیان و ساسانیان،

در ساختن آن بناهای زوح افزا و خیره نما، الہامات بخشید؟ در عهد قاجاریه، پیش از پروردن معماران امروزی و ساختن بناهای کلی کنونی، قدرتی نشان نداده است.

آن روحیکه امثال ابو مسلم خراسانی، دیالله، ساما نیان و برمیکان را پرورش داده و بر اعاده استقلال ایران و بقلع ریشه نفوذ عرب با اینکه همین او بود، برانگیخت؛ در زیر تربیت محیط امروزی، رجالی را بار آورده که برای تأمین معیشت چند روزه خود، به ایران ساختن بملکت و تسليم کردن آن به بیگانگان راضی میشوند.

آن روحیکه ایرانیان قدیم را منع از دروغگوئی و دزدی و بیکاری کرده و اینها را بزرگترین کناه میشمرد و ایرانیان آنها را وادار به اخراج بیکاران از شهرها مینمود، امروز باید مردمان دروغگو، چاپلوس، بیغار و بیکار وی همه چیز در آغوش خود پرورد.

آن روح ایرانی، که جاذبه و الهام آن، منصورهارا پای دار میفرستاد که در بالای آن باز کوس انا الحق میزدند، در محیط: فاسد امروزی، اینگونه مردان سست عقیدت و دور و ریاکار و تپور و دنیا پرست پرورش میدهد!

آری این زوح همان رو حست، فقط مری و پرورشگاه او عوض شده؛ غذای اورا تغییر داده و وی را در بند محیط فاسد امروزی نگاهداشته اند و بدینجهت، خواص آن روح که علوبیت، غلو و افراط بوده است تیجه های معکوس و ثمرهای تلغی بخشیده است که آنها عبارت از غلو در اوهام و خرافات و جهالت و عوامگری و ریاکاری و افراط در ظلم، شقاوت، وحشت، دروغگوئی

پست نظرتی، تملق، خیانت، خود پرستی و جز آنها میباشد.

اینست که ما میگوئیم در پیش آمدن انحطاط کنونی، روح ایران گناهی ندارد بلکه تقصیر در کردن مریان او یعنی اولیای دولت و علمای امت است. اینست که میگوئیم اگر میخواهید بساط این اوضاعرا برچینید و اگر میخواهید پابدازه تجدد و ترقی بگذارید باید یک زمین مساعد و مواقفی برای پرورش این روح ملی که خواص آنرا شرح دادیم فراهم سازید تا این روح بازادی پربالی گشاید و از پرتو حیتبیخش خود، راه نیکبختی را برای ما روش نسازد. مقصود ما از ملت و از زندگاندن روح ملی همین است و چون این روح ملی پیش از همه در قلمرو سیاست، دین، زبان و اخلاق تظاهر کرده و خواهد کرد، بدان جهت، اصلاحات که برای مساعد کردن زمینه پرورش آن بعمل باید آورد، در دایره همین شئون چهار گازه که ما آنها را ارکان ملت مینامیم، بموضع اجراء کردیم، این اصلاحات در نتیجه سه انقلاب سیاسی، فکری و ادبی از قوه ب فعل خواهد آمد و چگونکی آنرا در شماره های آینده خواهیم نگاشت.

اینک روح ملی ایران، ماتنده عالم یونانی آرشیمید (ارخیمید) که قریب سیصد سال پیش از میلاد گفتہ بود که یک استناد گاهی بمن بدھید تا کرۂ زمین را از جایش نکان دهم، این روح نیاض ولطیف نیز میگوید: ای راه یافتكان حقیقت وای دلداد گان طمعت تمدن ایرانی، یک نمایشگاه وسیع و آزادی برای تجلی من خلق کنید تا من با بجادبهها و جلوه های آریائی خود، مدنت این جهان را شکل بهتر ورنگ زیباتری بخشم. ح. کاظم زاده ایرانشهر.